ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου **1932** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **97**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 5353. Περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων. 1
Νόμος 5354. Περὶ συστάσεως Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου. 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων.

Νόμος 5353

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἐπιβολὴ τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται φόρος κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ σφαζομένων ἢ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐσφαγμένων ζώων, καταβαλλόμενος ὑπὸ τῶν κυρίων ἢ κατόχων αὐτῶν ὁριζόμενος ὡς ἑξῆς:

α') Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων δραχ. δέκα (10).

β') Ἐπὶ τῶν βοῶν, ἀγελάδων καὶ βουβάλων δραχμαὶ τεσσαράκοντα (40).

γ') Ἐπὶ τῶν χοίρων δραχμαὶ τριάκοντα (30).

2. Τὰ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καθοριζόμενα ποσὰ φόρου δὲν προσαυξάνονται κατὰ τὰ ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου κλπ. πρόσθετα ποσοστὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2749, τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3312, τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 «περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 ἐπιβληθέντος πρόσθέτου ποσοστοῦ» καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ψηφίσματος τῆς 2 Ἰουνίου 1927 «περὶ προσωρινῆς ἰσχύος οἰκονομικῶν τινων μέτρων».

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιβαλλόμενος φόρος ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων διατίθεται δι' ἐνοικιάσεως εἰς χρῆμα κατὰ περιφέρειαν τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ΔΝΖ' τοῦ 1912 «περὶ συστάσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων» ὁρισταμένων Δήμων.

2. Ἐν ταῖς Νέαις Χώραις καὶ λοιπαῖς περιοχαῖς, ἔνθα δὲν ὑφίσταντο Δῆμοι, ἡ ἐνοικίασις ἐνεργεῖται κατὰ Κοινότητα, τὰ δὲ διὰ τοῦ παρόντος καθοριζόμενα διὰ τοὺς τέως Δήμους ἰσχύουσιν ὁμοίως διὰ τὰς Κοινότητας ταύτας.

3. Ἐν οἷς Δήμοις ὑπάρχει ἀμφισβήτησις τῶν ὁρίων των ἐπιτρέπεται, προηγουμένη ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ ἐνωτικὴ τῶν Δήμων τούτων ἐνοικίασις.

4. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως, τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ κατὰ μικροτέρας τῶν τέως Δήμων περιφερείας, ὡς καὶ ἡ ἑνωτικὴ κατ' Ἐπαρχίαν ἢ περιφέρειαν Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἐνοικίασις.

5. Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐνοικιάσεις ἢ ἡ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου βεβαίωσις τοῦ φόρου ἐνεργοῦνται δι' ἐτησίαν χρονικὴν περίοδον συμπίπτουσαν πρὸς τὸ οἰκονομικὸν ἔτος.

Διαδικασία βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ἐν τοῖς κατὰ τόπους δημοτικοῖς ἢ κοινοτικοῖς σφαγείοις ἢ καὶ ἐν ἄλλοις τόποις πρὸς τοῦτο ὡρισμένοις, κατὰ τὴν σφαγὴν μὲν τῶν ζώων ὅταν ταῦτα πρόκειται νὰ καταναλωθῶσιν ἐν ᾧ Δήμῳ ἐσφάγησαν, ἐν τῷ τόπῳ δὲ τῆς καταναλώσεως ἂν τὰ ζῶα σφάζωνται πρὸς μεταφορὰν ἢ κατανάλωσιν εἰς ἄλλον Δῆμον, ἢ ἂν εἰσάγωνται ἐσφαγμένα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται σφαγὴ ζώων πρὶν ἢ καταβληθῇ ὁ φόρος εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ εἰς τὸ Δημόσιον, ἐφ' ὅσον ὁ φόρος βεβαιοῦται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ζώων σφαζομένων πρὸς μεταφορὰν ἢ κατανάλωσιν εἰς ἄλλον Δῆμον, ἢ ἐφ' ὁ ἁρμόδιος πρὸς εἴσπραξιν τοῦ φόρου δὲν διαμένῃ ἐν τῇ πόλει, κωμοπόλει ἢ χωρίῳ ἔνθα γίνεται ἡ σφαγή.

Ἄρθρον 5.

Ἐν ταῖς πόλεσι καὶ κωμοπόλεσι ταῖς ἐχούσαις πληθυσμὸν ἀνώτερον τῶν 2000 κατοίκων κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσημον ἀπογραφὴν ἡ σφαγὴ τῶν ζώων γίνεται εἰς τὰ μέρη τὰ ἐπὶ τούτῳ καθορισθέντα ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Ἡ κατ' οἶκον ἢ εἰς ἄλλα μέρη, πλὴν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον καθορισθέντων, σφαγὴ ζώων ἀπαγορεύεται ἐπὶ ταῖς ποιναῖς τοῦ ἄρθρου 11.

Ἐπιτρέπεται, κατὰ τὴν προτεραίαν τοῦ Πάσχα, τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καὶ τὰς ἑπομένας αὐτῷ δύο ἡμέρας, ἡ κατ' οἶκον σφαγὴ ἀρνῶν καὶ ἐριφίων ἐπὶ τῇ προηγουμένῃ πληρωμῇ τοῦ φόρου.

Προκειμένου περὶ τῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 2000 κατοίκων, δύναται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, νὰ ὁρισθῇ ἐξαιρετικῶς ἡ προσωρινὴ καταβολὴ τοῦ φόρου κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν ζώντων σφαγίων, διαρκούσης τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἐπιστρεφομένου τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μὴ καταναλωθέντων σφαγίων, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 6.

Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου:

α) Τὰ σφαζόμενα πρὸς μόνην τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ δέρματος ζῶα ὡς καὶ οἱ ἀμνοὶ καὶ τὰ ἐρίφια τὰ ἔχοντα ἡλικίαν ἐ-

β) Ἐκ τῶν οἰκοσίτων ζώων, εἰς χοίρους, εἰς ἡμιόνους καὶ ἐν ἐρίφιον.

Ἄρθρον 7;

Αἱ διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐλαίου ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις ἰσχύουσαι ἑκάστοτε διατάξεις ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ τῆς ἐν γένει διαδικασίας βεβαιώσεως, ἐνοικιάσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένου φόρου, ἰδίᾳ δὲ προκειμένου:

α) Περὶ τῆς ἐκδόσεως διπλοτύπων καταβληθέντος ἢ καταβλητέου φόρου.

β) Περὶ διατυπώσεως ἀντιρρήσεων ἢ ἀρνήσεως τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου.

γ) Περὶ ἐκδόσεως καὶ κοινοποιήσεως ἀποσπασμάτων διπλοτύπων φορολογίας πρὸς τοὺς οὕτως ἀρνουμένους ἢ ἔχοντας ἀντιρρήσεις, τῆς προθεσμίας πρὸς κοινοποίησιν τῶν ἀποσπασμάτων τούτων ἀρχομένης, προκειμένου μὲν περὶ ἐπιτοπίως καταναλισκομένων ζώων, ἀπὸ τῆς σφαγῆς, προκειμένου δὲ περὶ τῶν μεταφερομένων ἐσφαγμένων ἀπὸ τῆς εἰς τὸν δῆμον τῆς κ αταναλώσεως ἀφίξεώς των. Διὰ τὰς μὴ γενομένας ἢ τὰς ἀτάκτως γενομένας πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ κοινοποιήσεις, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου.

δ) Περὶ τῆς ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων κατὰ τῶν ἀποσπασμάτων τούτων καὶ τῆς διαδικασίας ἐκδικάσεως αὐτῶν.

ε) Περὶ ἐκτελέσεως τῶν στελεχῶν τῶν κοινοποιηθέντων ἀποσπασμάτων διπλοτύπων φορολογίας.

στ΄) Περὶ διεξαγωγῆς δημοπρασιῶν ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου.

ζ΄) Περὶ διορισμοῦ ἀντιπροσώπων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ γνωστοποιήσεως αὐτῶν.

η΄) Περὶ δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

θ΄) Περὶ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, ὡς καὶ πρὸς λῆψιν οἱουδήποτε μέτρου πρὸς ἀσφάλειαν τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐνοικίου.

ι΄) Περὶ διορισμοῦ ἐπιστατῶν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ ἐν περιπτώσει βεβαιώσεως τοῦ φόρου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ περὶ καθορισμοῦ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως καὶ λογοδοσίας τῶν εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἄνω περιπτώσεις προσλαμβανομένων ἐπιστατῶν.

ια΄) Περὶ τῆς εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἀποστολῆς τῶν στελεχῶν τῶν διπλοτύπων φορολογίας.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἐνοίκιον πληρώνεται εἰς ἓξ ἴσας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη μέχρι τέλους Ἀπριλίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας, αἱ δὲ λοιπαὶ μέχρι τέλους τῶν ἑπομένων μηνῶν Μαΐου, Ἰουνίου, Ὀκτωβρίου, Δεκεμβρίου καὶ Φεβρουαρίου ἀντιστοίχως

Ἡ κατὰ τὴν δημοπρασίαν καταβαλλομένη χρηματικὴ ἐγγύησις συμψηφίζεται εἰς τὴν τελευταίαν δόσιν.

Ἄρθρον 9.

Ὁ ἐνοικιαστὴς οὐδεμίαν δικαιοῦται νὰ προβάλῃ ἀξίωσιν πρὸς κουφισμὸν τοῦ ἐνοικίου, ἢ ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ Δημοσίου δι' οἱανδήποτε αἰτίαν.

Ἄρθρον 10.

Αἱ Δημοτικαὶ ἢ Κοινοτικαί, αἱ Ἀστυνομικαὶ καὶ Δημενικαὶ Ἀρχαί, οἱ σιδηροδρομικοὶ σταθμάρχαι καὶ πᾶς ἐν γένει ἐνεργῶν μεταφορὰν ζώων ὑποβαλλομένων εἰς τὸν φόρον, ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσι πᾶσαν συνδρομὴν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ φόρου ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον καὶ τὰ ὄργανα βεβαιώσεως ἢ εἰσπράξεως, ὑποκείμενοι ἄλλως εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος νόμου.

Ποιναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

1. Οἱ παρὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 ἐνεργοῦντες σφαγὴν ζώων εἰσάγονται συνεπείᾳ καταγγελίας δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου ἢ καὶ ἰδιώτου ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ κατοικία τοῦ μηνυομένου, διὰ τοῦ ἁρμοδίου δημοσίου κατηγόρου, τιμωροῦνται δὲ μὲ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τριπλάσιον τοῦ νομίμου φόρου βεβαιουμένου καὶ εἰσπραττομένου σὺν τῷ προστίμῳ.

Τὸ πρόστιμον τοῦτο εἰσπραττόμενον εἰσάγεται ὁλόκληρον διὰ γραμματίου παραλαβῆς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὡς δημόσιον ἔσοδον.

2. Ἀπαλλάσσονται πάσης ποινῆς ὅσοι ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σφαγῆς καὶ ἐὰν ἐγένετο καταγγελία ἢ πρὸ πάσης καταγγελίας καὶ ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σφαγῆς, ἤθελον αὐθορμήτοι δηλώσει πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τὴν γενομένην ἄνευ πληρωμῆς φόρου σφαγὴν καὶ ἤθελον καταβάλει τοῦτον.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον εὐάφιον διάταξις, περὶ ἀπαλλαγῆς, ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἑξῆς μόνον περιπτώσεις. 1) Ὅταν ὁ μὴ καταβαλὼν τὸν φόρον ἐπὶ τῇ δηλώσει ὅτι πρόκειται νὰ μεταφέρῃ καὶ καταναλώσῃ τὸ σφαγὲν ζῷον εἰς ἕτερον Δῆμον ἢ Κοινότητα κατηγάλωσεν αὐτὸ ἐν ᾧ Δήμῳ ἢ Κοινότητι ἐσφάγη 2) Ὅταν δὲν κατεβλήθη πρὸ τῆς σφαγῆς ὁ φόρος ἕνεκα τῆς τοῦ ἁρμοδίου πρὸς εἰσπραξιν ἀπουσίας ἐκ τῆς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ χωρίου ἔνθα ἐγένετο ἡ σφαγὴ καὶ 3) Ὅταν ἡ ἄνευ καταβολῆς τοῦ φόρου σφαγὴ ἐγένετο εἰς μὴ καθωρισμένα πρὸς σφαγὴν μέρη ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἁρμοδίου πρὸς εἰσπραξιν τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 12.

Εἰς περίπτωσιν ἔνθα :

α) Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἢ αἱ ἐν ἄρθρῳ 10 διαλαμβανόμεναι Ἀρχαὶ καὶ πρόσωπα, ἤθελον ὑποπέσει εἰς παράβασιν ἢ παράλειψιν τῶν διὰ τοῦ πρόντος νόμου ἢ διὰ τῶν ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων ἀνατεθειμένων αὐτοῖς καθηκόντων.

β) Ὁ ἐνοικιαστὴς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ ἤθελον παραλείψει ἐντελῶς τὴν εἰς τὸ διπλότυπον ἐγγραφὴν τοῦ φόρου ἢ ἐγγράψῃ ἐν αὐτῷ ποσὸν μεγαλείτερον ἢ μικρότερον τοῦ ἐπακριβῶς ἀνήκοντος φόρου.

γ) Ἤθελε διαπιστωθῇ οἱαδήποτε ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρευμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγασεν ἐκ μέρους τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου.

δ) Ἐνοικιαστὴς ἢ ἐγγυητὴς ἤθελεν ἐκποιήσει ἢ ὑποθηκεύσει πρὸς τρίτους πρὸ τῆς κατακυρώσεως ἢ μεθ' αὐτὴν τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου προσενεχθέντα κτήματα.

ε) Ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἤθελεν ἀποστείλει εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τὰ στελέχη τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντων διπλοτύπων φορολογίας.

στ) Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παρ. 1 περίπτωσις ι΄ προσωρινοὶ καὶ ὁριστικοὶ ἐπιστάται ἤθελον προβῇ εἰς ἐπὶ ἔλαττον βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἐπὶ ζημίᾳ εἴτε τοῦ Δημοσίου εἴτε τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐπιβάλλονται αἱ ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς νομοθεσίας, περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις προβλεπόμεναι διὰ τὰς ἀντιστοίχους παραβάσεις ἢ παραλείψεις ποιναί, ἢ πρόστιμα, ἀκολουθουμένης τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων αὐτῆς προβλεπομένης διαδικασίας.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένου φόρου ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1932.

2. Ἀπὸ τοῦ Οἰκον. ἔτους 1932—33 καταργοῦνται :

α΄) Ἡ κατὰ τὸ νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 24 Δεκεμβρίου 1922 «περὶ φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων» ὡς

λάσσονα τοῦ μηνὸς καὶ χρησιμοποιούμενα μόνον πρὸς βρῶσιν τῶν κυρίων ἢ κατόχων αὐτῶν.
ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ Ν. Διαταγμάτων ὑφισταμένη φορολογία αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων.

β) Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 319 - 335 συμπεριλαμβανομένου καὶ 375 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινωτικῆς νομοθεσίας ὑφισταμένη φορολογία τῶν σφαζομένων ζώων.

γ) Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

3. Αἱ μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1932 γεννηθεῖσαι ὑποθέσεις τῆς φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων καὶ τῆς καταργουμένης φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων ἐξακολουθοῦσι νὰ διέπωνται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν καταργουμένων νόμων.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων πρόσθετος φόρος ἴσος πρὸς τὰ 4)5 τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένου, βεβαιούμενος καὶ εἰσπραττόμενος μετὰ τοῦ δημοσίου τοιούτου.

2. Ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου τούτου τὰ 3)5 ἀποδίδονται εἰς τοὺς δικαιούχους δήμους καὶ κοινότητας, διανεμόμενα μεταξὺ αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν αὐτοῖς καταναλώσεως σφαγίων, τὸ δὲ ἕτερον 1)5 ἀποδίδεται εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας ἐκείνας εἰς ἃς ἀπεδίδετο δημοτικὸς φόρος δυνάμει τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 24 Δεκεμβρίου 1922 «περὶ φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων» λαμβανομένου ὑπ' ὄψει διὰ τὴν μεταξὺ των διανομὴν τοῦ μέσου ὅρου τοῦ δοθέντος αὐτοῖς ποσοστοῦ κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1929 - 1930 - 1931.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ δημοτικοῦ φόρου παρὰ τοῦ Δημοσίου ὡς καὶ ἡ διανομὴ τούτου εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας ἐνεργεῖται κατὰ τὰ, διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἐκδιδομένων, ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 15.

Οἱ ἐπὶ τοῦ καταργουμένου φόρου αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων ἐπιβληθέντες διὰ διαφόρων Νόμων καὶ Ν. Διαταγμάτων πρόσθετοι εἰδικοὶ φόροι ἐπιβάλλονται καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ ἐπὶ τοῖς μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ ποσοστοῖς ἐπὶ τοῦ νέου δημοσίου φόρου σφαζομένων ζώων, πλὴν τοῦ ὑπὲρ τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων ἐπιβαλλομένου τοιούτου, ὅστις δύναται νὰ ὁρισθῇ μέχρι 50 λεπτῶν κατὰ σφάγιον.

Ἄρθρον 16.

Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύνανται νὰ κανονίζωνται α) ὁ χρόνος ἐνάρξεως τῶν δημοπρασιῶν β) ὁ διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἁρμόδιος Οἰκον. Ἔφορος εἰς περιφερείας, ἔνθα ἐδρεύουσι πλείονες καὶ γ') πᾶσα λεπτομέρεια τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1932.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

(2)

Περὶ συστάσεως Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Νόμος 5354

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον νόμον ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Α'. Σύστασις καὶ Σκοπός.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον πρὸς μελέτην τῶν προβλημάτων, τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν οἰκονομικήν, κοινωνικὴν καὶ δημοσιονομικὴν τοῦ Κράτους πολιτικήν, διενέργειαν τῶν ἀναγκαίων ἐρευνῶν καὶ γνωμοδότησιν ἐπὶ τῶν ἀκολουθητέων κατευθύνσεων.

Ἄρθρον 2.

Ι. Τὸ Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται :

1) Ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὡς Πρόεδρον αὐτοῦ.

2) Ἀπὸ ἕνα Ἀντιπρόεδρον, διοριζόμενον, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

3) Ἀπὸ εἴκοσιν πρόσωπα, ἐκλεγόμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ, ἐπαγγελματικοῦ καὶ ὑπαλληλικοῦ κόσμου τῆς Χώρας, λόγῳ εἰδικῆς μορφώσεως καὶ πείρας.

ΙΙ. Ὡς ἔκτακτα μέλη δύνανται νὰ μετέχουν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου, καλούμενοι ἐκτάκτως διὰ τὴν συζήτησιν εἰδικῶν θεμάτων, οἱ Γενικοὶ Γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν σχετικῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ προβαίνῃ ἑκάστοτε εἰς κατάρτισιν εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν. Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται προεδρεύονται παρ' ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, διοριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου, ἀποτελοῦνται δὲ ἐκ πέντε ἢ καὶ περισσοτέρων μελῶν, λαμβανομένων ἑκάστοτε, ἀναλόγως τῆς εἰδικότητός των, ἐκ καταστάσεως, καταρτιζομένης παρὰ τῆς Γενικῆς Γραμματείας τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου. Ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ περιλαμβάνονται πρόσωπα ἀποκτήσαντα πεῖραν εἰς τὸ πεδίον τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως, ὡς καὶ πρόσωπα ἀσχοληθέντα πρακτικῶς εἰς τὰ σχετικὰ ζητήματα τῶν ἐργαζομένων τάξεων.

Ἄρθρον 4.

Ι. Τὰ Μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου δέον νὰ εἶναι Ἕλληνες πολῖται.

ΙΙ. Ἡ διάρκεια τῆς ἐντολῆς τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής, τὸ δὲ ἀξίωμα αὐτῶν, ὡς καὶ τὸ τῶν μελῶν τῶν εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν, θεωρεῖται τιμητικὸν καὶ εἶναι ἄμισθον.

Β'. Δικαιοδοσία.

Ἄρθρον 5.

Ι. Τὸ Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ἑκάστοτε, κατόπιν εἰδικοῦ ἐρωτήματος τιθεμένου αὐτῷ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

ΙΙ. Δύναται ἐπίσης νὰ ζητῆται ἡ γνώμη αὐτοῦ ἐπὶ τῶν σχετικῶν Νόμων ἢ κανονιστικῶν Διαταγμάτων τῶν καταρτιζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὑπουργείων καὶ ἀναφερομένων εἰς τὰ ὡς ἄνω ζητήματα.

ΙΙΙ. Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζει νομίμως παρόντος τοῦ ἡμίσεος καὶ πλέον ἑνὸς τῶν μελῶν.

Γ'. Ὀργάνωσις καὶ λειτουργία.

Ἄρθρον 6.

Παρὰ τῷ Ἀνωτάτῳ Οἰκονομικῷ Συμβουλίῳ συνιστᾶται Γενικὴ Γραμματεία, ἥτις συλλέγει τὰς πληροφορίας, συγκεντρώνει τὰ ἀναγκαῖα ἑκάστοτε διὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου οἰκονομικά, δημοσιονομικά, κοινωνιολογικὰ κλπ. στοιχεῖα, ἐποπτεύει ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῶν τμημάτων, κατευθύνει αὐτὴν καὶ χρησιμεύει ὡς σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανώσεων.

Ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς ἀποσπᾶται ἄνευ ἐπιμισθίου διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ εἷς ἐκ τῶν Γενικῶν Γραμματέων ἢ Γενικῶν Διευθυντῶν τῶν παραγωγικῶν Ὑπουργείων ἢ τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένων ὀργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου.

Τὸν Γενικὸν Γραμματέα ἀναπληροῖ ὁ Διευθυντὴς τῶν Γραφείων τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ἀποσπώμενος καὶ οὗτος ἐκ τινος τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ι. Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου διαιροῦνται εἰς τὰ ἀκόλουθα ἓξ τμήματα.

1. Γεωργίας ἐν γένει.
2. Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας.
3. Ἐμπορίου καὶ Μεταφορῶν.
4. Δημοσίας Οἰκονομίας.
5. Νομίσματος καὶ Τιμῶν.
6. Ἐργατικῆς καὶ Κοινωνικῆς πολιτικῆς.

ΙΙ. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν τμημάτων τούτων καθορισθήσεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

ΙΙΙ. Ὡς προϊστάμενοι τῶν τμημάτων τούτων ἀποσπῶνται ἄνευ ἐπιμισθίου κατάλληλοι ὑπάλληλοι τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Γεωργίας, Συγκοινωνίας, Προνοίας, ἢ τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένων ὀργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου, τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου καὶ Ὑφηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων. Ὁ Διευθυντὴς τῶν Γραφείων δύναται νὰ διευθύνῃ ἓν ἐκ τῶν ἓξ ὡς ἄνω τμημάτων. Παρ' ἑκάστῳ τμήματι ὑπηρετοῦσι δύο εἰσηγηταὶ ἢ γραμματεῖς καὶ μία δακτυλογράφος, ἀποσπώμενοι ἄνευ ἐπιμισθίου ἐκ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Ὑπουργείων καὶ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου. Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὰς θέσεις ταύτας τοποθέτησις ἄνευ ἐπιμισθίου καὶ τραπεζικῶν ὑπαλλήλων.

Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἀποτελοῦσι τρεῖς κλητῆρες ἀποσπώμενοι ἐκ τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων.

ΙV. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῇ προτάσει τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Α.Ο.Σ. καθορισθήσεται ἡ ἄσκησις τῆς ἐξουσίας τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἔναντι τοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ι. Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος ἢ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος, κατόπιν ἐρωτήματος τῆς Κυβερνήσεως.

ΙΙ. Τὸ Συμβούλιον δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ὁλομελείας νὰ χωρισθῇ εἰς ἐπιτροπὰς πρὸς καλλιτέραν μελέτην τῶν ἑκάστοτε εἰδικῶν ζητημάτων. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται εἰσηγοῦνται εἰς τὴν ὁλομέλειαν, ἀποφασίζουσαν τελικῶς.

Ἄρθρον 9.

Ὁσάκις αἱ ἀποφάσεις δὲν ἔχουν ληφθῇ κατὰ πλειοψηφίαν τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις δέον νὰ μνημονεύῃ ἐκτὸς τῆς γνώμης τῆς πλειοψηφίας καὶ τὴν τῆς μειοψηφίας.

Ἄρθρον 10.

Ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τοῦ Συμβουλίου καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου εἰς συνέλευσιν τῆς ὁλομελείας του.

Ἄρθρον 11.

Αἱ εἰσηγητικαὶ ἐκθέσεις, αἱ συμβουλαί, τὰ συμπεράσματα καὶ αἱ συστάσεις, αἱ υἱοθετούμεναι ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, κοινοποιοῦνται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 12.

Ἡ στέγασις τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου θέλει γίνει προσωρινῶς εἰς μέρος τῶν Γραφείων τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 13.

Ι. Παρὰ τῷ Α.Ο.Σ. ἱδρύεται βιβλιοθήκη διὰ τὴν συγκρότησιν καὶ πλουτισμὸν τῆς ὁποίας ἐγγράφεται ἐφ' ἅπαξ μὲν κατὰ τὴν ἵδρυσιν πίστωσις ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν, ἐτησίως δὲ πίστωσις τριάκοντα χιλιάδων.

ΙΙ. Ἡ διεύθυνσις τῆς βιβλιοθήκης ἀνατίθεται μονίμως εἰς ἕνα τῶν Εἰσηγητῶν ἢ Γραμματέων τοῦ Α.Ο.Σ.

Δ. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

Ι. Πᾶσαι αἱ δημόσιαι, δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ Ἀρχαί, οἱ ὀργανισμοὶ Δημοσίου δικαίου καὶ αἱ οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ ὀργανώσεις ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν εἰς τὸ Α. Ο. Σ. τὰς αἰτουμένας ὑπ' αὐτοῦ σχετικὰς πρὸς τὸ ἔργον του ἐγγράφους πληροφορίας τὸ βραδύτερον ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνός.

ΙΙ. Ἡ ρητὴ ἢ σιωπηρὰ ἄρνησις παροχῆς τῶν πληροφοριῶν τούτων ἐπάγεται διὰ τοὺς ἁρμοδίους εὐθύνας προβλεπομένας ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ διὰ τὰ ἐπαγγελματικὰ ἢ ἄλλα σωματεῖα διατάξεων ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος.

Ἄρθρον 15.

Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου κανονισθήσονται ὁ τρόπος καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.